

Håndtering af åbenlyse jagtlovsovertrædelser

- Schweisshundeførere eftersøger det vildt, de rekvireres til at eftersøge.
- Schweisshundeførere rekvireres, fordi de er de bedste til at eftersøge.
- Hvilket stykke vildt jægeren har skudt til er jægerens ansvar.
- Hvad jægeren har skudt med er jægerens ansvar.

Ingen af disse fire udsagn kan nogen jæger eller schweisshundefører vel være uenig i?

Uforsætlige overtrædelser af jagtlovgivningen forekommer og vil være en uundgåelig del af det som schweisshundeførere før eller siden kommer ud for at være vidne til. Her er reglerne krystalklare og er beskrevet i Naturstyrelsens retningslinjer for Schweiss-registret:

§18. Hvis hundeføreren under en eftersøgning bliver opmærksom på åbenlyse overtrædelser af jagtlovgivningen, skal hundeføreren orientere Skov- og Naturstyrelsens lokale vildtkonsulent, som vurderer, om der skal ske politianmeldelse.

Stk. 2. Hundeføreren er ikke forpligtet til at foretage sig yderligere, hvis han på stedet bliver bekendt med, at rekvirenten sikrer politianmeldelse af lovovertrædelsen.

Åbenlyse jagtlovsovertrædelser opfattes af Naturstyrelsen som brug af ulovligt våben samt vildt skudt i fredningstid. Overtrædelser som let og entydigt tidligere har kunnet lade sig afgøre. Tidligere var jagttider som udgangspunkt kønsdifferentierede, og en sag var dermed ganske klar, når en bukkejæger havde været uheldig og nedlagt alt andet end en buk, eller når jægeren på en drivjagt med hagl havde skudt til et stykke vildt større end råvildt.

Med den seneste jagttidsbekendtgørelse, som er gældende fra 15. september 2014, er der i Jylland indført en regulær stime af lokale jagttider på kron- og dåvildt. Og jagttider som er differentieret på alder og gevir er flere steder snarere reglen end undtagelsen. Det gør problemstillingen noget mere uoverskuelig for den enkelte hundefører, for nu skal tungen holdes lige i munden med hensyn til geografi, gældende jagttider og vurdering af det enkelte dyr.

Det afgørende i dette tilfælde er, at schweisshundeførerne IKKE er hverken myndighed eller dommer! Schweisshundeførerne er en del af Naturstyrelsens administration, og derfor kan der ikke ses igennem fingre med åbenlyse overtrædelser af jagtlovgivningen! Ikke at agere er at gøre sig til dommer over, hvorvidt det hændte er rigtigt eller forkert. Ved tvivlstillfælde skal Naturstyrelsens lokale vildtkonsulent orienteres om sagen. Det er almindelig pli at orientere rekvirenten herom, således han ikke er uvidende om, at der kan opstå en sag. Schweisshundeførere som vender det blinde øje til, vil bevæge sig på kanten af det, som Naturstyrelsen forventer af adfærd for at kunne opretholde legitimationen. Det betyder i yderste konsekvens, at en tilsidesættelse af Naturstyrelsens Retningslinjer for Schweiss-registret vil kunne medføre tilbagekaldelse af legitimationskortet.

Naturstyrelsen ser ingen grund til at frygte, at en håndhævelse af Retningslinjernes §18 vil have negativ betydning for vildtets tarv. "Jægere" som fortsætteligt bryder jagtlovgivningen rekvirerer næppe en schweisshund. Jægere som uforsættligt nedlægger eks. en smaldå, i den tro det var en dåkalv, begår en fejl og skyder et stykke vildt, der, hvis det foregår i eks. Vejen kommune i november måned, vil være fredet. Men selvom det er ulovligt, kan vi vel alle afslutningsvist blive enige om, at det er menneskeligt at fejle?

Miljøministeriet

Som schweisshundefører er det ikke legitimt at se igennem fingrene med åbenlyse jagtlovsovertrædelser. Det er en bevidst tilsidesættelse af Registrets værdigrundlag, og dermed en bristet forudsætning for den af Naturstyrelsen udstedte individuelle legitimering. Det er i sagens natur en ret alvorlig ting.

Ulrik Lorenzen